

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMNÍHO PROJEKTU FA ČVUT PETRA MATIASOVITSE

Petr Matiasovits si, u vědomí mimořádnosti diplomního projektu, vybral téma Fenomén pražských ostrovů. Rozsáhlé téma naplnil beze zbytku v analytické části, jednotlivé ostrovy prozkoumal ve všech aspektech. Zkoumá jejich energie, dostupnost, otevřenost vůči městu, zkoumá jejich vazby na město a topografickou výjimečnost, vizuální vazby na charakteristické body, míru civilizačních zásahů či znehodnocení, provázanost s oběma břehy. Všechny tyto poznatky se snaží kvantifikovat metodou pixelů prostřednictvím množství grafů a z jejich výsledků vytváří hypotézy, jak k jednotlivým ostrovům dále přistupovat. Nesmírně zajímavé je srovnání toku řeky na historických mapách. Na závěr pak všech třináct pražských ostrovů charakterizuje (včetně grafických symbolů) a vyzvedává jejich specifika, historické souvislosti. Shrnutím této fáze je pak návrh konkrétních zásahů, které mají podpořit jedinečný charakter toho kterého ostrova. Někde zcela bez zásahu, někde jemným propojením (Kampa nebo Petružílkovský ostrov), někde radikálním stavebním zásahem (platforma nad technickým Císařským ostrovem).

Pro vlastní diplomní projekt pak vyhodnocuje tři problémové ostrovy (Císařský ostrov s čističkou, Štvanice s magistrálou) a vybírá, i s ohledem na současné developerské aktivity na Smíchovském břehu Císařskou louku. Aplikací analýz z předdiplomu a jejich prohloubením si formuluje zadání projektu. Vyčistit ostrov, uvolnit břehy a odstraňované objekty nahradit novou strukturou na vodě, která pojme všechny dosavadní funkce ostrova. Systémové řešení v symbióze s obnoveným přírodním charakterem ostrova. Konceptuální architektura (ruská avantgarda, Rem Koolhaas)

Současná sportoviště a jejich zázemí vkládá do superstruktury čtyř příhradových tubusů kotvených do koryta zátoky, v rámci kompaktní struktury propojuje s vznikajícím dopravním terminálem Smíchovského nádraží. Vzniká jakýsi nový campus vodních sportů se všemi patřičnými provozy a zázemím a příčným napojením na břeh a nový terminál zpřístupňuje jeho širší využití.

Ocelová příhradová konstrukce je v různých úrovních vyplňována buňkami (kontejnery?) jednotlivých funkcí (je škoda, že nejsou zobrazeny v konstrukčním detailu). Dokumentace celé struktury je v portfoliu zobrazena ve dvou měřítkách, vždy s grafickým odkazem. Buňky jsou vkládány napříč (s orientací východ západ) do ocelové konstrukce s pavlačí po obou stranách. Vertikální propojení jednotlivých úrovní tubusu je vždy v místě křížení s propojovacími lávkami. Jednotlivé prsty tři sta metrů dlouhé jsou rozloženy podle funkcí, které obsahují. První čtení půdorysů naznačuje, že grafika „rozsypaného čaje“ není náhodná, mnohonásobné zvětšení v počítači pak ukáže, že jednotlivé provozy, zejména obytné buňky(cely) jsou dispozičně vyřešeny v mnoha invenčních variantách.

Bližší vysvětlení by zasloužila úroveň hladiny, s parkováním lodí a zejména jejich manipulace, na jediné situaci složitě nacházím napojení na smíchovský břeh. Zvláštní otázkou pak je svázání golfového hřiště do, ocelovou konstrukcí vymezeného, 18 metrů širokého pásu.

Portfolio obsahuje množství schémat a řezů s panoramatem města na pozadí, naznačenými průhledy na významné krajinné a architektonické hodnoty, a na závěr s vizualizacemi s atmosférou celého komplexu. Škoda, že není zobrazen vlastní život v přístavu, na vodě, tedy lodě veslařů a kanoistů, jachty a hausbóty, které především tu atmosféru vytvářejí.

Při prvním kontaktu s působivým, graficky čistým (možná na úkor srozumitelnosti) portfoliem jsem chtěl ze závazku k posudku odstoupit, neuměl jsem ho přečíst, postrádal jsem souvislou textovou část (je rozložena do jednotlivých sešitů portfolia). Požádal jsem tedy o elektronickou verzi, a po jejím mnohonásobném zvětšení jsem se zorientoval a projekt mne začal zajímat víc, nakonec jsem se s Petrem Matiasovitsem sešel a při osobní prezentaci projekt snad zcela pochopil. Předpokládám, že stejným procesem projde komise a doufám, že Petr v desetiminutové prezentaci stihne říci vše podstatné, co má v souvislosti s tímto projektem na mysli. Je toho evidentně mnohem víc, než stihl v projektu odprezentovat. Je z něj cítit obrovské zaujetí a vnitřní nespokojenost s výsledkem.

Konceptuální projekt Petra Matiasovitse doporučuji komisi k přijetí a hodnotím ho, s ohledem na komplikovanou sdílnost, stupněm **velmi dobrý_B**.

V Praze 5.6.2022 Tomáš Novotný

